

nede om en mærkværdig Kortsynethed fra Grundejernes Side, naar de slet ikke kunde tænke sig en varig Ordning af Forholdet mellem Ejer og Lejer, idet de tænker som saa: Nu er det os, der har Magten, den Magt vil vi beholde i al Evighed, og vi vil ikke give Afkald paa noget som helst af den. Der har, som jeg fremhævede, været Tider, hvor Grundejerne i høj Grad trængte til Beskyttelse og Værn fra Lovgivningens Side, og saadanne Tider kan komme igen. Det er netop i Anledning af den højtærede Indenrigsministers Udtalelser, at jeg finder Anledning til at gøre disse Bemærkninger.

Den højtærede Indenrigsminister vilde ikke anerkende, at der havde fundet en Forbigaaelse Sted af Frederiksberg. Jeg maa nu sige, at det er efter min Mening en Mangel paa Hensyn, der er vist Frederiksberg ved denne Lejlighed, for selvfølgelig kan man ikke tænke sig andet end, at Frederiksberg ønsker at være delagtig i den Ordning, der bliver truffet, den Ordning, som hele Københavns Kommunalbestyrelse enstemmigt har samlet sig om. Efter de Oplysninger, der foreligger angaaende Bolignøden, og som viser, saaledes som jo naturligt er, at den gør sig gældende med samme Styrke paa Frederiksberg som i København, er det, at man alligevel ikke tager Frederiksberg med — ja, det er et mildt Udtryk, naar jeg siger, det er Mangel paa Hensyn, jeg kunde fristes til at sige, at man næsten frakender Frederiksberg Kommunalbestyrelse sund Sans, naar man mener, at den ikke skulde ville være med til en Ordning af den Art. Den højtærede Indenrigsminister fremhævede, at man under Udvalgsbehandlingen kan naa dertil, at Frederiksberg kan komme med. Ja, det er rigtigt, det gaar jeg ud fra som givet, men det naturlige vilde unægtelig have været, at man fra første Færd havde taget Frederiksberg med ind under den Ordning, som Lovforslaget træffer.

Jeg maa overfor den højtærede Indenrigsminister fastholde min Udtalelse om, at det er en for stor Myndighed, der gives Indenrigsministeren efter Lovforslagets § 31, idet det er ham, der i Tvivlstilfælde skal afgøre, om der er Boligmangel til Stede i vedkommende Kommune. Det er en Indskrænkning af det kommunale Selvstyre paa dette Omraade til Fordel for den øverste Administration, som jeg ikke synes der er nogen Anledning til at foretage.

Med Hensyn til Opsigelsesbestemmelserne i § 18 udtalte den højtærede Inden-

rigsminister, at de efter hans Mening ikke medførte nogen Utryghed for Lejerne. Jeg maa fastholde min Overbevisning i modsat Retning. Det vil i ikke ringe Grad øge Utrygheden hos Lejerne, hvis man beholder første Punktum, saaledes at det skal kunne gøres gældende i den 3-aarige Periode. Falder det bort, hvad jeg haaber man vil naa til Enighed om under Udvalgsbehandlingen, skal jeg ikke rejse Indvendinger eller gøre Bemærkninger med Hensyn til de efterfølgende Punkter.

Til Slutning skal jeg endnu blot angaaende Kontrollen eller rettere sagt Forbudet — for det er det jo i alt væsentligt — med Hensyn til Tilflytning sige, at jeg ikke skønner rettere end, at det er uheldigt, jeg kunde fristes til at sige urimeligt, naar Lovforslaget sondrer imellem, om en Mand søger at komme herind for at leje en Lejlighed og saa siger: Du er underkastet den skarpeste Kontrol, eller om vedkommende, naar han har Raad til det, søger at komme herind ved at købe en Ejendom med en ledig Lejlighed, i hvilket Tilfælde Tilflytningsreglerne slet ikke gælder. Jeg synes vedblivende, at det eneste rimelige er, at der gælder de samme Regler, hvad enten det drejer sig om Køb eller om Leje af Lejligheder. Ikke alene ud fra en rent demokratisk Betragtning maatte man komme til det Resultat, men ogsaa ud fra selve Motiveringen af Stavnbaandet; thi det er jo Boligmangelen, som bevirker, at man siger: Vi kan ikke taale at faa Indflyttere ind, men det er dog klart, at en Mand, der køber en Ejendom, bidrager lige saa meget til at øge Boligmangelen som den, der lejer en Lejlighed.

Jeg skal indskrænke mig til disse faa Bemærkninger og haabe, at vi under den kommende Udvalgsbehandling hurtig maa naa til et godt og tilfredsstillende Resultat. Det Lovforslag, der her foreligger, opfylder i det hele og store de Krav, som jeg synes maa stilles, og falder i det hele og store sammen med de Retningslinier, som mit Parti til Stadighed har forfægtet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kragh har Ordet for en kort Bemærkning.

Kragh: Det ærede Medlem Hr. Niels Petersen siger, at det, man maa naa til ved en saadan Lovgivning som den, vi her beskæftiger os med, er at faa baade Ejernes og Lejernes Interesser varetaget. Det er jeg saa fuldt ud enig med ham i, men naar jeg ser paa det Lovforslag, her fore-